

## **СТРЕЛЬНИКОВ АНДРІЙ ВІКТОРОВИЧ**

*Національний університет «Одеська юридична академія»,  
доцент кафедри адміністративного і фінансового права,  
кандидат юридичних наук, доцент*

### **ПИТАННЯ АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ РЕАЛІЗАЦІЇ ВНУТРІШНЬО ПЕРЕМІЩЕНИМИ ОСОБАМИ ПРАВА НА ЗДІЙСНЕННЯ МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ**

У загальному розумінні адміністративно-правове забезпечення прав внутрішньо переміщених осіб – це встановлений законодавством порядок дій суб'єктів публічної адміністрації щодо забезпечення реалізації внутрішньо переміщеними особами наданих їм прав, свобод, обов'язків та гарантій.

Питання адміністративно-правового забезпечення регулювання потоків вимушеної міграції та забезпечення прав вимушено переміщених осіб є викликом для концепту демократичних цінностей та устоїв державотворення усього світового співтовариства. Для Української держави проблема вимушеної міграції потребує нагального переосмислення підходів до її вирішення. Внаслідок переселення осіб з територій воєнного конфлікту на Сході України, їх право на місцеве самоврядування знехтуване. Більше того, вимушено проживаючи у новій територіальній громаді, мігрант за українським законодавством може реалізовувати окремі правомочності в сфері місцевого управління лише в тому випадку, коли визнає, що не є внутрішньо переміщеною особою. В протилежному випадку, особа зберігає соціальні правомочності для внутрішньо переміщених осіб та обмежена в реалізації права на місцеве самоврядування.

До існуючих проблем адміністративно-правового забезпечення реалізації внутрішньо переміщеними особами права на місцеве самоврядування в Україні слід віднести такі, як: 1) відсутність головного координуючого органу з реалізації державної політики щодо внутрішньо переміщених осіб; 2) технічно-інформаційні, організаційні та правові проблеми обліку кількості і потреб внутрішньо переміщених осіб в Україні; 3) недостатності ресурсів (зокрема матеріальних); 4) порушення принципу законності в діяльності органів публічної адміністрації із забезпечення реалізації статусу внутрішньо переміщених осіб та відсутність дієвого механізму притягнення до відповідальності посадових осіб за порушення прав, свобод та інтересів такої категорії осіб [1, с. 165-166].

Як уявляється, для повноцінного забезпечення можливості внутрішньо переміщеними особами реалізовувати своє право на місцеве самоврядування, має бути практично перетворено місцеве самоврядування на дієвий механізм управління, який включає: уніфікацію і стандартизацію публічних послуг, що надаються населенню органами місцевого самоврядування та органами виконавчої влади з урахуван-

ням принципів максимальної доступності послуг для споживачів, проведення інституційної реорганізації органів місцевого самоврядування та місцевих органів виконавчої влади на новій територіальній основі; проведення місцевих виборів з урахуванням реформованої системи органів місцевого самоврядування; удосконалення системи планування території громади тощо. За умови реалізації адміністративно-територіальної реформи, громадяни України повинні отримати ряд переваг (наприклад, отримання нових владних повноважень, субвенції та дотації із державного бюджету), які дозволять ефективно та самостійно вирішувати проблеми місцевого значення, формуючи власний бюджет та самостійно розвиваючи економіку місцевості. Вбачається, що найбільш вдалим є континентальний тип функціонування місцевого самоврядування (поєднання виборності представницьких та виконавчих органів на первинному рівні місцевого самоврядування, віднесення до компетенції органів місцевого самоврядування загальної сфери відання, включаючи ті повноваження, яких не віднесено до відання державних органів), який відповідає соціокультурному типу територіальної громади в Україні.

Для здійснення ефективного адміністративно-правового забезпечення реалізації внутрішньо переміщеними особами права на місцеве самоврядування слід надати повноваження щодо забезпечення формування та ведення Єдиної інформаційної бази даних про внутрішньо переміщених осіб Міністерству з питань реінтеграції тимчасово окупованих територій України, так як закріплення такого роду повноважень за Міністерством соціальної політики України не є логічним, адже ним проводяться виплати пенсій та соціальна допомога. Крім того, ведення реєстру внутрішньо переміщених осіб має здійснюватися на основі факту реального переміщення, а не на підставі можливості отримання пенсій чи інших соціальних виплат, на які має право особа, що проживає на території ризику. До Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні» необхідно нагально внести зміни щодо можливості участі в місцевому управлінні внутрішньо переміщених осіб, які проживають у відповідній територіальній громаді без втрати їх соціального забезпечення.

### ***Список використаної літератури:***

1. Крахмальова К. О. Адміністративно-правове забезпечення статусу внутрішньо переміщених осіб в Україні: дис. ... канд. юрид. наук. Київ, 2017. 210 с.

**Ключові слова:** внутрішньо переміщені особи, адміністративно-правове забезпечення, місцеве самоврядування, право на місцеве самоврядування, публічне адміністрування.

**Ключевые слова:** внутренне перемещенные лица, административно-правовое обеспечение, местное самоуправление, право на местное самоуправление, публичное администрирование.

**Key words:** internal migration, administrative law protection, state law, right to state law, public administration.